

е, ами да му пийнемъ. Пъкъ надвечерь ще направимъ първа стжпка.

Павелъ допи шишенцето си; запуши цигара и пакъ се замисли. Само, че тоя пжтъ, той не мислеше какво ще станесъ Тънкия. Нему се хареса тоя планъ на Мжглата. Полицейската служба му разкриваше голѣми планове.

. . . — Господаръ на хана. . . Царка... Пари колкото щешъ... Въ помраченото му въображение се мърнаха картини на бждащето тъй съблазнителни, че той тръсна глава и подаде ржка.

— Каквото речешъ — ще те слушамъ бай Петко. Ти баща, ти майка. Ще те слушамъ, че каквото излезе.

— Послушай ме, пъкъ нека сбъркашъ! — отвърна Петко